

Bankhuse Nationalbanken fremtidig maa have saadanne Tilgodehavender, der kan regnes lig med Guld, men selv dette turde vel ikke være en tilstrækkelig Garanti. Og hvad dernæst angaar udenlandske Statsobligationer, saa gælder det da for deres Vedkommende for det første, at de ikke altid er likvide. Vi har haft det sørgelige Eksempel med de belgiske Statsbeviser, som man dog skulde tro var ret likvide, og som har vist sig ikke likvide, ja, de er end ikke til at faa realiseret. Men desuden forlades, som den første ærede Taler har gjort opmærksom paa, Funderingsprincippet Statsobligationer over alt i Verden. Som den nationaløkonomiske Professor, hvis Navn jeg tidligere har nævnt, har udtrykt sig, vil nemlig under Opgangsperioder Statsobligationers Kurs falde paa Grund af, at Diskontoen stiger, og Seddelmængden maa følgelig indskrænkes til Trods for, at Omsætningen netop under saadanne Forhold omvendt kræver en Stigning.

Nu har man til Forsvar for den foreslaaede Ordning med stor Iver argumenteret derhen, at man fornuftigvis ikke kunde nægte, at den nye Udvidelse, som den saakaldte „Metalfond“ skal faa i de her skildrede Tilgodehavender, ikke vilde rokke Bankens Soliditet eller Seddeludstedelsesfundamentets Soliditet. Der er i saa Henseende gjort et meget beroligende Regnestykke op, som man vil finde under Bilag 2 til Lovforslaget, og hvoraf man oven i Købet ser, at medens der efter de nuværende Funderingsregler kun er 112,5 pCt. Dækning, vil efter den Udvanding af Metalfonden, der foreslaas, Dækningen stige til 115 pCt. Nu er der imidlertid ingen, der i og for sig har angrebet *Soliditeten* af disse Anbringelser — vel at mærke, naar Nationalbanken stadig ledes forsvarligt, i hvilken Henseende jeg dog maa indskyde den Sidebemærkning, at man jo netop giver Regler for alle Tilfældes Skyld, ogsaa for det i sig selv usandsynlige Tilfælde, at Nationalbankens Direktion, som Hr. Rubin har udtrykt sig, pludselig skulde gaa fra Vid og Sans. Nej, det, der er noget i Vejen med, er ikke *Soliditeten*, men *Likviditeten*. Det er den gamle Vise, som man i al Bankpolitik ikke noksom kan kvæde, at det, ikke mindst naturligvis for en Nationalbank, ikke er nok at være solid; den maa, da den har Sedler gaaende ude omkring i Befolkningen, som hver Mand antager for rede Penge, ogsaa være likvid.

Nu er jeg imidlertid ganske forberedt

paa, at Lovens Venner og da vel ogsaa den højtærede Justitsminister, der har fremsat Lovforslaget, vil sige: Ja, men hvorfor beskæftiger de Herrer sig saa indgaaende med denne „Metalfond“, thi medens denne ganske vist efter den bestaaende Lov er afgørende, den, der trækker Maksimalgrænsen for Seddeludstedelsen, kan det i Grunden være ligegyldigt, om vi udvander den saakaldte „Metalfond“, da den ikke faar nogen egentlig Betydning længere. Nu er det Mønt- og Metalgrænsen paa de 30 pCt., det kommer an paa. Og, tilføjer man, Mønt- og Metalgrænsen er bevaret uforandret, og det er den, det kommer an paa; det er Guldet, det kommer an paa. Dette ser ogsaa i og for sig ret bestikkende ud. Men jeg vil dog for det første gøre opmærksom paa, at denne Tale om, at Mønt- og Metalgrænsen ved 30 pCt. er blevet bevaret, i Virkeligheden noget beror paa en Misforstaaelse, thi det er ikke saa, at man i den bestaaende Lov overhovedet har tillagt denne Mønt- og Metalgrænse ved 30 pCt. nogen som helst Betydning for Seddeludstedelsesrettens Omfang. Der staar ikke noget i denne Lov om, at den egentlige Mønt- og Metalbeholdning skal være 30 pCt. af den til enhver Tid i Omløb værende Seddelmængde. Nej, der staar, at den saakaldte Metalfondbeholdning af lovlig gangbar Guldmønt ikke maa udgøre mindre end en Fjerdedel af den pligtige Metalfond, og at Guldbarrer og lovlig gangbar Mønt tilsammen ikke maa udgøre under tre Femtedele af den pligtige Metalfond, og saa er det, man regner ud: Tre Femtedele af Halvdelen er 30 pCt., og derigennem kommer man til Fiktionen om, at det skulde have været de daværende Lovgiveres Mening at fastsætte en Grænse, der i saa Henseende havde nogen Betydning for Seddelmængdens Omfang, af 30 pCt. Men det er, efter hvad jeg har citeret af Loven af 1907, aldeles ikke Meningen. Man har villet sørge for, at den saakaldte „Metalfond“ for en ganske overvejende Del virkelig ogsaa bestod af Metal, idet man har bestemt, at de tre Femtedele af den skulde bestaa af Guld, men man har overhovedet ikke her beskæftiget sig med Forholdet overfor det samlede Seddelomløb, da Grænserne herfor er bestemte paa anden Maade, nemlig ved den saakaldte „Metalfond“. Dernæst ønsker jeg ligeoverfor den Tale om, at det ingenting gør, at Metalfonden er udvandet, at den ikke længere betyder noget, at nu er det Mønt- og Metalgrænsen, der betyder